

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 23.09.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав, в закрито заседание на 23.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **5242** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

С определение от 18.06.2021г., първоначално предявените обективно и субективно съединени иски с исковата молба са разделени, като производството по делото продължава по иска за вреди, предявен с исковата молба с вх.№ 18903/01.06.2021г. на АССГ от [фирма] срещу Върховния административен съд и за допуснато съществено нарушение на правото на ЕС, на основание, че не е отправено преюдициално запитване до Съда на ЕС по две съдебни дела.

Съдът с посоченото определение е оставил производството по отделения иск без движение и дал указания, във връзка с което е постъпило писмено изявление от дружеството от 16.07.2021г., озаглавено "Допълнена и поправена искова молба".

След изискана служебна справка, такава е издадена на 20.08.2021г., съдът констатира, че по идентична искова молба - основания, страни и петитум, са образувани две съдебни дела - адм.д. 5242/2021г. и адм.д. 5240/2021г. на АССГ. Така идентично и по двете дела е предявен иск за присъждане на обезщетение срещу Върховния административен съд на основание чл.2в, ал.1 ЗОДОВ за допуснато нарушение на правото на ЕС поради неотправяне на преюдициално запитване по адм.д.10562/2020 г. и адм.д.1330/2019г. по описа на ВАС - стр.11 от исковите молби по двете дела, последен абзац.

По делото пред настоящия състав е постъпила допълнена и поправена искова молба и са уточнени понесените вреди - в размер на 17 261,72 лв. , равностойни на платени от дружеството ищец наказателни лихви за просрочени главници по Договор за револвиращ банков кредит, № 0013/202/23102018/23.10.2018г. с У. Б. за периода 08.06.2019г. до 01.06.2021г.

По адм.д. 5240/2021г. на АССГ. е постъпило също изявление - допълнена и поправена искова молба, като исковата претенция срещу върховен административен съд, макар и идентична по фактически и правни основания е предявена за вреди в размер на 8 381,00лв., произтичащи от принудително платени от дружеството ищец наказателни

лихви за просрочени главници по договори за финансов лизинг - общо 8 броя и за периоди от 01.06.2019г. до 16.12.2020г. и от 01.01.2021г. до 31.05.2021г. На следващо място, съгласно допълнението, вредите се претендират от нарушението на задължението на националния съд да отправи преюдициално запитване при постановяване на Решение № 4562/ 09.04.2021г. г. по адм. дело № 10562/2020г. на ВАС.

Следователно, по двете дела, макар и да имат еднакви правни и фактически основания, се претендират вреди в различен размер, произтичащи от различни основания. Съединяването на исковете на основание чл.213 ГПК може да бъде извършено от съда служебно, но в случая ще бъде затруднено производството, доколкото преценката за пряката причинна връзка между претърпените вреди и нарушението на правото на ЕС следва да бъде самостоятелна по двете дела.

Вредите по делото се претендират като причинени от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз, "изразяващо се в неправилно транспонирана директива и поддържане в сила на национална правна норма, а именно чл.19 от Наредбата за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци и на мляко и млечни продукти в учебните заведения - схема "Училищен плод" и схема "Училищно мляко" на учениците в учебните заведения, поради неприлагане на общностна норма с приоритет пред национална такава и нарушение на задължението на националния съд да отправи преюдициално запитване при постановяване на Решение № 4562/ 09.04.2021г. по адм. дело № 10562/2020г.на ВАС,

Претендира се, че чл.19 от цитираната наредба противоречи на чл. 5, пар.1, буква а) и пар.3 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/39 на Комисията от 03 ноември 2016 година относно правилата за прилагане на Регламент (ЕС) №1308/2013г на Европейския парламент и на Съвета по отношение на помощта на Съюза за доставка на плодове и зеленчуци, банани и мляко в учебните заведения.

Съдът намира, че исквата претенция относно твърденията за нарушаване на правото на ЕС не е конкретизирана, като не са изпълнени указанията на съда поради следното:

-твърди се, че се касае за неправилно транспонирана директива, а се цитират като нарушени нормите на регламента за изпълнение и несъответствието на чл.19 от наредбата с чл. 5, пар.1, буква а) и пар.3 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/39.

-ищецът се позовава на правото по нормата на регламента за плащане в срок 3 месеца от заявката.

-същевременно казусът, по който е постановено Решение № 4562/ 09.04.2021г. по адм. дело № 10562/2020г. е предявен иск за вреди, представляващи пропуснати ползи, равностойни на законната лихва по чл.86 от ЗЗД и в размер на 507,05лв. по заявка за плащане от 07.04.2017г.

-видно е, че по делото пред ВАС се касае за факти, възникнали през 2017г., а чл.19 от Наредбата е цитиран в редакция от 2018г., очевидно неприложима през 2017г.

-нито в текста по чл.5 от Регламента, нито в текста на чл.19 от Наредбата се съдържат разпоредби, касаещи забавено плащане, освен това и в двете разпоредби се съдържа идентичен текст - заплащане в 3 месечен срок от заявката.

-по т.2.2.2 и по т.2.2.3. от допълнението и уточнението на исквата молба ищцовото дружество се е позовало на друга съдебна практика на ВАС която неясно какво отношение има към основанията на иска и конкретно твърдяното неизпълнение на

задължение от страна на ВАС за отправяне на преюдициално запитване по конкретното дело. Междувременно, по цитираното в последната точка дело пред петчленен състав на ВАС - по адм.д. 13041/2020г., е постановено Решение № 9506/20.09.2021г., като е върнато делото за разглеждане от друг състав на ВАС на оспорването, предявено от дружеството ищец на чл.19 от процесната Наредба в изменението, обнародвано в ДВ бр. 55 /19.06.2020г. . Видно от мотивите на обезсиленото Решение № 12983/20.10.2020г., по адм.д. 6536/2020г., основанието за незаконосъобразност и противоречие с правото на ЕС - чл.23 от Регламент (ЕС) 1308/2013г. - относно приеЗманеуто от държавите членки на обективни критерии за избора на продуктите, които да бъдат предлагани по схемите.

-няма твърдения защо ВАС и във връзка с казуса, по който е постановено Решение № 4562/ 09.04.2021г. по адм. дело № 10562/2020г., е следвало да отправи преюдициално запитване и какво точно е следвало да бъде изяснено чрез тълкуване от Съда на ЕС за да бъде постановен различен резултат в полза на дружеството - оставено в сила първоинстанционното решение, с което е уважена исковата претенция в размер на 507,05лв. за вреди. Най-малкото ищецът не е посочил коя норма от правото на ЕС е следвало да бъде тълкувана, да посочи защо счита тази норма за неясна, респективно прилагана противоречиво или други основания, които обуславят извод за възникнало задължение за ВАС да отправи искане до Съда на ЕС за тълкуването на тази разпоредба.

-абсолютно неясна е и причинно следствената връзка между вредите, които дружеството е понесло от твърдяното незаконосъобразно бездействие на ВАС да отправи преюдициално запитване по адм. дело № 10562/2020г. Вредите, които дружеството е претендирало по посоченото дело са в размер само на 507,05лв., която претенция не е уважена. Неясно как дружеството като не е имало в патримониума си тази сума, е понесло 30 пъти повече вреда - равностойна на вреда, равностойна на платени лихви в размер на 17 261,72лв. , уточнена в допълнението и уточнението на исковата молба.

-не става ясно дали дружеството като ищец е правило искане по делото, по което е постановено Решение № 4562/ 09.04.2021г. по адм. дело № 10562/2020г. от състав на същия съд за отправяне на преюдициално запитване във връзка с казуса и по какви въпроси. Няма дори твърдение, че е повдигнат въпрос за тълкуване на конкретната разпоредба по правото на ЕС -чл. 5, пар.1, буква а) и пар.3 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/39 и връзката на тази разпоредба с присъждането на обезщетение за вреди, равностойни на законната лихва по чл.86 ЗЗД.

Видно от Решение на Съда (втори състав) от 9 септември 2015 г. по Дело C-160/14, Жого Filipe Ferreira da S. e B. и др., конкретно т. 37-40 по задължението на касационната инстанция да отправи преюдициално запитване е прието следното:

"37.В това отношение, макар да е вярно, че въведеното с [член 267 ДФЕС](#) производство е инструмент за сътрудничество между Съда и националните юрисдикции, чрез който Съдът предоставя на националните юрисдикции насоките за тълкуването на правото на Съюза, необходими им за разрешаването на висящия пред тях спор, остава фактът, че когато не съществува възможност за съдебно обжалване на решението на дадена национална юрисдикция съгласно вътрешното право, последната по принцип е длъжна да сезира Съда по смисъла на [член 267, трета алинея ДФЕС](#), щом пред нея бъде повдигнат въпрос относно тълкуването на правото на Съюза (вж.

решение С. nazionale dei geologi и Autorita garante della concorrenza e del mercato, С-136/12, [EU:C:2013:489](#), т. 25 и цитираната съдебна практика).

38.Що се отнася до обхвата на това задължение, от съдебната практика, утвърдена след постановяване на решение С. и др. (283/81, EU:C:1982:335), следва, че когато пред юрисдикцията, чиито актове съгласно вътрешното право не подлежат на обжалване по съдебен ред, се постави въпрос от правото на Съюза, тя трябва да изпълни задължението си за сезиране, освен ако не установи, че повдигнатият въпрос е ирелевантен, разглежданата разпоредба от правото на Съюза вече е била предмет на тълкуване от Съда или правилното прилагане на правото на Съюза е толкова очевидно, че не оставя място за никакво основателно съмнение.

39.Съдът освен това е уточнил, че съществуването на такава възможност следва да бъде преценявано с оглед на специфичните характеристики на правото на Съюза, особените трудности при неговото тълкуване и риска от различия в съдебната практика в рамките на Европейския съюз (решение Intermodal T., С - 495/03, EU:C:2005:552, т. 33).

40.Безспорно единствено националната юрисдикция е компетентна да прецени дали правилното прилагане на правото на Съюза е толкова очевидно, че не оставя място за никакво основателно съмнение, и следователно да се въздържа от отправяне до Съда на повдигнат пред нея въпрос относно тълкуването на правото на Съюза (вж. решение Intermodal T., С- 495/03, EU:C:2005:552, т. 37 и цитираната съдебна практика)."

В първоначалната искова молба и допълнителното уточнение, не е изтъкнат какъвто и да е елемент от цитираната , обуславящ задължението за отправяне на преюдициално запитване.

В заключение, основанията на исковата претечия са още по-неясни и без връзка със задължение по правото на ЕС за отправяне на преюдициално запитване по принцип и по конкретното дело. Посоченото задължение е различно от критериите и основанията по правото на ЕС за предявяване на иск за обезщетение за вреди от нарушението на правото на ЕС.

Предвид изложеното, съдът намира за необходимо и повторно да предостави възможност за уточняване на иска, като укаже на ищеца да съобрази изложеното в мотивите на определението относно неяснотите, породени от допълнението и уточнението на исковата молба от 16.07.2021г. , с оглед на което

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на ищеца [фирма] в едноседмичен срок от получаване на съобщението с писмена молба с препис за ответника да отстрани неяснотите и нередовностите на иска срещу Върховния административен съд, като вземе предвид изложеното в мотивите на определението на съда:

1)Да конкретизира твърдението си за незаконосъобразното бездействие на ВАС да отправи преюдициално запитване до Съда на ЕС по адм. дело № 10562/2020г. на ВАС, по което е постановено Решение № 4562/ 09.04.2021г. като посочи: повдиган ли е въпрос по посоченото дело от страна на ищеца за тълкуване на правото на ЕС и на коя точно разпоредба, в какъв акт е конкретизирано искането за тълкуване и по какви съображения.

2)Да посочи причинно следствена връзка между настъпването на уточнените вреди в казуса по делото - в размер на 17 261,72лв., равностойно на платени от ищеца

лихви по кредити и неизпълнението на задължението за отправяне на преюдициално запитване по адм. дело № 10562/2020г. на ВАС, по което е постановено Решение № 4562/ 09.04.2021г. по предявен иск за вреди, представляващи пропуснати ползи, равностойни на законната лихва по чл.86 от ЗЗД и в размер на 507,05лв. по заявка за плащане от 07.04.2017г.

3) Да посочи връзката между делата на Върховния административен съд, посочени по т.2.2.2 и 2.2.3 от допълнението и уточнението на исковата молба и неизпълнението на задължението за отправяне на преюдициално запитване в казуса по адм. дело № 10562/2020г. на ВАС – с предмет обезщетение за вреди от забавено плащане на главницата по заявка за плащане от 07.04.2017г. – лихви, в размер на 507,05лв. , както и връзката между текста на чл.19 от Наредбата за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци и на мляко и млечни продукти в учебните заведения - схема "Училищен плод" и схема "Училищно мляко" на учениците в учебните заведения, в редакция от 2018г.

4) Да уточни твърдението си за нетранспониране на директива и чл.19 от Наредбата за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци и на мляко и млечни продукти в учебните заведения - схема "Училищен плод" и схема "Училищно мляко" на учениците в учебните заведения, както и да посочи, защо счита, че нормата на наредбата противоречи на чл. 5, пар.1, буква а) и пар.3 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/39, предвид, че и двете разпоредби съдържат текст за плащане в тримесечен срок от подаването на заявката.

Определението не подлежи на обжалване - преписи на страните.

Съдия: